

Observatoriul este de două ori în săptămână, miercuri și sâmbătă.

Prețurile

pentru Sibiu pe 1 anu întregu 7 fl., pe 6 luni 3 fl. 50 cr., dăsu la casa cu 1 fl. mai multu pe anu; — trimisii cu post'a în lăintrulu monarhiei pe 1 anu întregu 8 fl., pe 6 luni 4 fl. — În străinatate pe 1 anu 10 fl. s'eu 22 franci, pe 6 luni 5 fl. s'eu 11 franci; — numeri singuratici se dau câte cu 10 cr.

OBSERVATORIULU

Diariu politicu, national-economicu și literariu.

Orice inserate, se platescu pe serie s'eu linia, cu litere merunte garmondu, la prim'a publicare câte 7 cr., la adou'a și a treia câte 6 cr. v. a. și preste aceea 30 cr. de timbru la tesaurulu publicu. Prenumeratiunile se potu face în modulu celu mai usoru prin assemnatiunile postei statului, adresate de a dreptulu la Redactiunea Diariului Observatoriulu în Sibiu.

Nr. 78.

Sibiu, 29/11 Octobru 1879.

Anulu II.

Din Bucovin'a.

(Urmare și fine.)

„A se concede din partea statului, ceea ce nu se mai p'ote denega în diu'a de astadi, acelu dreptu sacru al unei natiuni — în teoria, în principiu, în constituțiune, și a i se refușă totu-odata aplicarea lui în vieti'a practica, — într'unu statu modernu, asia numitu „statu constitutionalu“, „statu de dreptate“, — ac'asta nu p'ote fi de folosu nici pentru una din ambele parti.

Ac'asta trebuie se ne serv'asca de indemnu și înboldire, a nu deveni în viitoriu, nici noi insine culpabili la ac'asta nefavorabila stare a n'ost'ra, prin apathia, sau prin nepasare. Se dice că dela noi, dela initiatiu'a n'ost'ra, dela miscarea n'ost'ra, dela dovedile și manifestarile vitalitatii n'ost're, depinde de acum înainte în cea mai mare parte îmbunătățirea stării n'ost're. Fia asia! Se dovedimu dara cu totii, că nu ne-am datu îndereptu că nu am lasatu nimicu necercatu, spre a ajunge acestu scopu. Libertatea de pressa, libertatea intrunirilor, dreptulu de petitiune, autonomi'a comunala, consiliile scolare din comune și din cercuri, — t'ote acestea și alte mijl'oce legali, în marginile constituțiunii, trebuie dara, este de neapărata necesitate, a le întrebunții cu statornicia neobosita, cu devotamentu patrioticu și cu energia nebiruita, spre a elupta poporulu nostru în realitate acele drepturi ce i s'au asicurat în principiu — pentru dezvoltarea sa morala, nationala și intelectuala. Era mai alesu una se ni jaca la inima: se nu negrijimu limb'a materna, talismanulu nationalitatii în favorulu unei alte limbi, nici în vieti'a privata, și cu at'atu mai pușinu în sinulu familiei n'ost're; dara mai cu deosebire se ne servimu de ea în afacerile, referintiele și corespondentiele ofici'ose, ori și candu si ori și unde, și se întrebunțiamu t'ote mijlocele legali de a indemnă și pe comune și celelalte organe autonome spre imitare. Si atunci se fimu securi că amu facutu „pasulu celu mai mare“ pentru emanciparea și egal'a îndreptare a limbei n'ost're, și cumca nimicu nu aru pot' schimba într'unu timpu at'atu de scurtu fisioni'a — tierii, unde limb'a parintilor nostri, astadi în er'a cea de aur a constituțiunii, este inca isgonita din vieti'a publica, ocupandu în patri'a sa locu de umilintia. Numai atunci se va respecta limb'a n'ost'ra de c'atra altii,

cand u voru ved'ea, că o respectamu și noi, o iubimu și nu ne potemu incungiura fara de ea.

„Deci se nu perdem'ă nici-odata din vedere nici o ocaziune, nici unu mijlocu, nici o modalitate, care ar fi apta a contribui la realizarea acestei dorintie; că-ci demnitare de cetatianu, că cugetulu și on'orea ne îndatorescu pe fia-care membru dintre noi, a lucra în partea sa din t'ote puterile pentru acestu scopu alu societatii, la care ne-amu unitu. Numai atunci candu va fi sprijinita de c'atra d-v'ost're cu barbatia în modulu aratatu, societatea va strabate și va lucr'ă cu succesu pentru scopurile de cultura nationala în tier'a n'ost'ra. Si daca vomu aduce într'acestu chipu program'a societatii din ce în ce totu mai multu la împlinire, asiedindu limb'a materna prin propri'a n'ost'ra initiatiu, prin înbrățișarea n'ost'ra, prin conlucrarea aratata sincera, statornica și energica a fiacaruia dintre noi, într'u c'atu at'arna ac'asta dela noi, — limb'a n'ost'ra în tier'a în positiunea-i onorabila ce i se cuvine dupa drepturile strabune și dupa constituțiune; întarindu poporulu în consciint'a sa nationala și cultivandu'lu dupa potintia în limb'a sa și în legea sa, respectandu-i firea, originea și individualitatea; numai atunci societatea domnilor-v'ost're va respunde chiamarii sale, va dobandi ajutorulu ceriului și va merit'ă binecuvantarile urmasilor nostri.“

Ah! dorintie și iluziuni sublime de ce nu mai esiti din labirintulu întunerecului! . . . . Ore de ce tocma în Bucovin'a at'ata regresu? Ore de ce tocma aice at'ata indiferentismu și amortiela, — simptome de m'orte? — Că și înainte de 10 ani asia și „astadi“ Bucovin'a este în „statulu quo“, cu acea trista deosebire numai, că atunci nobilime, preoti și alte stari începusera a se destepa pușinu; astadi inse jacu cu totii adancu adancu în somnulu nepasarei fatale. Înainte de 10 ani nobilime, preoti, invetiatori, functionari bucovineni, cu totii alergau pe langa stindardulu societatii pentru „literatur'a și cultur'a poporulu romanu“ din ac'asta nefericita tier'a; astadi inse societatea amintita este parasita că nici-odata și nu arare-ori audi dic'endu unulu sau altulu: „Ce folosu asi aveu, de asi fi membru, daca din caus'a departarei nu me potu folosi de mijl'ocel' societatii.“ Ba, omu fara inima și crieri, care cugeti, blastemulu posteritatii, a se te ajunga nesocotindu înalt'a macsima „în unire e

potere“. Fia munc'a unui particulariu uriasia, fia încordarile sale preste t'ote marginile, scopurile îmbunătățirii comune a poporulu nostru nu se voru ajunge în veci. Si se nu cre'da unu muncitoriu particulariu bucovin'eu că 'și va ridica numai cu puterile sale scar'a nemuririi, că-ci tocmai candu se va crede în culmea ei, va fi mai reu infieratu cu stigm'a negrului egoismu și va fi judecatu că a traitu numai în speranti'a gloriei proprii — nesocotindu sacrele trebuintie ale confratiloru sei. — Se pasimu deci cu totii cei din generatiunea juna — care mai alesu pare a fi exclusivista — sub stégulu mandru alu societatii n'ost're, se luptamu cu puteri unite pentru scopurile ce si-a propusu și se luamu inca-odata la inima cuvintele: „Munc'a este adeverat'a vieti'a a omenimei.“

Transilvania.

— Fagarasiu, 30 Sept. Adunarea municipala a comitatulu tinuta ieri a fostu mai bine cercetata de c'atu cea din primaver'a trecuta, că-ci, dupa unu anu și 10 luni, c'atu au trecut dela alegerile din 1878, acum antai'a ora venira și membrii reprezentanti din cerculu Branului, cari, între noi fia disu, pentru departare, vinu numai candu i aduce vre-unu interesu particulariu alu cerculu lor, câte-odata și numai personale alu unora.

Conformu programei, indata dupa deschiderea sedintiei s'au cetitu vreo 40 articuli de lege din 1879, unu volumu întregu, și totu numai în limb'a magiara; că-ci precum se scie, ori c'atu au reclamatu nationalitatile, at'atu la dieta prin deputatii, pe c'ati le-au fostu permis a i avea, c'atu și prin organele de publicitate, până acum nu li s'a datu nici o ascultare, că adeca legile tieriei se se traduca și în limbile lor, precum se facea sub sistem'a austriaca absolutistica și multu defaimata, candu er'ă aplicati translati la ministerulu justitiei pentru noue limbi și alti translati în provincii, unde se public'ă buletinele provinciali în limbile tieriei, pentru că atunci guvernulu nu voi'ă că legea pentru unii se fia mama, er' pentru altii ciurma. De aci ve poteti face o idee, ce a potutu folosi publicarea acelor legi într'unu comitatu locuitu apr'ope numai de romani.

Din obiectele date în discussiunea adunarii voiu atinge aci numai unele mai memorabili.

Foisi'ora „Observatoriului“.

Despre teatru.

(Fine.)

A dou'a opiniune, care vede în teatru unu ce mai multu stricatosu decâtu folositoriu, nu considera teatru dupa idealu. Opiniunea ac'asta numera adepti pre ici colea mai cu sema în clerulu de ambele confessiuni. Inse deca teatru a caditu pre ici colo dela misiunea lui de a dá educatiune morala, și s'a pierdut în tendenti'a de a emancip'ă carnea, s'eu de a divulg'ă idei panteiste prin asia numitele comedii fataliste, în cari nu caracterulu, nici virtutea, ci singuru fatulu decide (literatur'a germana mai noua are multe drame de genulu acesta), pentru aceea teatru că atare nu este de condamnatu. Preste ac'asta atari tendentie nu se potu sustien'ă tempu îndelungatu, și trebuescu se cedeze altoru mai nobile, precum dovedesce p. e. teatru lui Voltaire, că-ci până astadi este mortu în Franci'a, și t'ote încercările de a'lu restabili au remasu fara rezultatu doritu. Ac'asta pentru-că totu teatru de genulu acesta, este prea apr'ope de viati'a vulgara, de realitate, și realitatea de câte ori vine în lupta cu idealitatea, totu de a un'a capitul'ă, mai curendu seu mai tardiu, inse securu. Ce e dreptu, parentii bisericeii zel'ăza toti fara exceptiune în contra teatruului, ba ambele drepturi, at'atu celu apus'eu în Corpus juris canonici, c'atu și celu resariteanu în Pravila dechiaru irregulariu pre acela, care s'ar casatori cu un'a actrice dela teatru. Inse daca vomu consider'ă, că toti parentii au traitu pre tempulu candu Bizantinismulu a fostu infectatu t'ota cultur'a europ'ena, candu Grecii din Bizantiu că nise pigmei în comparatiune cu cei antici, nu mai erau în stare a petrunde în spiritulu dramaturgiei antice, ci în micimea lor se uitau la unu Sofocle, Eschilu și Aristofane că la nise prunci, era opurile lor dra-

matice le considerau că pre nese jucarii de compatimitu, era ei isi petreceau tempulu cu inscenarea unor piese desfrenate, immorali, ridicule și deositorie de genulu omenescu, atunci nu trebuie se ne miramu, că asia tare au zelatu parentii bisericeii în contra teatruului. Ci cautandu bine vomu vedea, că ei nu au fostu at'atu în contra teatruului în generalu, c'atu mai virtosu în contra celui degeneratu de atunci. Teologii din evulu mediu calcandu în urmele santiloru Parenti au cugetatu si ei totu asia. Despre teatru, care este la înaltimea misiunii lui inse, au cugetatu în modulu celu mai corectu. Proba despre ac'asta sunt productiunile teatrale de caracteru religiosu, care se inscenau de c'atra calugari prin monastiri, și de c'atra credintiosi pre la serbatorile cele mari, din cari s'a nascutu teatruulu pe astadi. Productiunile aceste în Spani'a, unde au capetatu numele de autos sacramentales, au un'a literatura intr'ega, și s'au sustienutu până c'atra capetulu secululu trecut, era în Tirolu până mai în tempulu presentu. În contra acestoru productiuni nici unu teologu din evulu mediu nu a scrisu nemic'a. Dintre teologii mai noi, catolici și protestanti, multi cugeta și se esprima f'orte blandu și corectu despre teatruulu adeverat. Pe celu falsu ilu condamna si ei și trebuie se 'lu condamne ori si cine. Era cumca teatruulu, ce e la înaltimea misiunii sale, nu p'ote fi stricatosu religiositatei, se vede de acolo, că în Spani'a în secolulu alu 17-lea religiositatea de siguru era în fl'ore, și teatruulu spaniolu atunci și-a ajunsu culmea; ba dramaturgulu celu mai mare, spiritulu acelu giganticu, cu care până astadi se falescu Spaniolii, care a muritu în diu'a de Rusalii ser'a, candu în tota Spani'a se produceau pe scene piese de ale lui, adeca Calderon dela Barca, a fostu preotu și canonicu.

Multu se aude din multe parti si objectiunea, că noi nu potemu av'ea teatru, până nu vomu av'ea classa de midilocu. Inse ore Grecii cei at'atu de fini în judecata numai pentru class'a de midilocu au avutu teatru? Ore nu lu'ă la ele parte în jocurile olimpice totu poporulu fara distinctiune? Ore teatruulu din Athen'a era numai pentru class'a de midilocu din Aten'a, și nu pentru

totu poporulu din Atic'a? Cet'esca ori-si cine nu crede, în caletoriele lui Anacharisis celu teneru prin Greci'a de Abatele Barthelemy, unulu dintre cei mai mari cunoscutori ai teatruului grecescu, unde elu descrie form'a din afara a teatruului de pre acele tempuri, și se va convinge, că acela a fostu destinatu a coprinde în sine pre totu poporulu din Atic'a fara deosebire. Era în Spani'a, că și unde nicairi nu a înflorit teatruulu în Europ'a în secolulu alu XVII, t'ota tier'a crucisii curmedisii era crierata de societati teatrale urbane și rurale.* Si asia ceva pentru ce se nu p'ota fi si la noi? Adeverat'ă sunt unele piese, cari pentru complicatiunea și vivacitatea loru pretindu unu edificiu stabilu și mare, și un'a decoratiune estraordinaria, și asia ceva numai în cetati p'ote se fia. Inse nu în aceste jace essenti'a teatruului, ele sunt asia dic'undu numai un'a fl'ore dintre cele mai dezvoltate în gradin'a teatruului, și chiaru pentru aceea nimene nu va judec'ă posibilitatea teatruului la noi dupa ele. Ba chiaru si aceste teatre nu ne sunt tocma cu nepotencia pre ici colo, cum p. e. în Brasiovu, Aradu etc. Apoi cine p'ote se scie înainte, daca teatruulu romanescu nu va fi în stare se petrunda chiaru și în cetatile unde Romanii sunt în minoritate, deca ar veni în concurentia cu unulu strainu, mai cu sema deca fondulu nostru ar cresce asia, c'atu se p'ota si elu tinde mana de ajutoriu? Că dora nu e metafisice imposibilu, e'ă deca Romanii cercet'ădia astadi teatrele Ungurilor și ale Sasilorulu, Sasiu și Ungurii se nu p'ota cercet'ă pre ale Romanilorulu, mai cu sema deca ne vomu sili se fia mai bune că ale lorulu. Deca amu pot' ajunge cu fondulu nostru de-o-cam-data numai la infientiarea aloru doue s'eu trei companie mici ambulante, și aceea e destulu, că-ci cu tempu de va ajut'ă Ddiu, vomu merge și mai departe.

Fia ca liniile aceste se contribue la universalizarea ideei infientiari unui teatru nationalu romanu.

Unu Blașianu.

*) Don Quixote inca a avutu de lucru cu un'a atare compania.

Înainte de 1848 se vorbea în Transilvania aici-colea de câte unu asia numitu „föndu nobilitariu“; dara dupa 1850, cercetandu gubernulu austriacu pe urm'a acelorü fonduri, abia au datu de ele în vreo trei municipii, inse si acolo în disordine înfricosiata. Dupa-ce le-a împeditu în câteva ani si le-a scosu la lumina, a îngrijitu totu odata, cá se crésca.*) Fondulu nobilitariu alu vechiului districtu Fagarasiu au ajunsu pâna astadi la sumasiór'a de fl. 12,000. Scopulu fondului erá, cá din venitul lui se se ajute functionarii, cari grigiau de averile orfaniloru nobili, cá-ci de orfanii ne-nobili îngrigea numai D-dieu. Ne avendu astadi acelu föndu nici unu întielesu, cá înainte de 1848, ministeriulu de interne a permis, cá municipiulu se'lu folosésca la cumperarea sau zidirea unei case, adeca residentie, sau pretoriu alu comitatului, cá-ci adeca precum mai multe alte municipia, asia nici alu districtului nostru n'a avutu nici odata pretoriu propriu, ci s'a strimtoratu cu toti functionarii sei în localuri închiriate. Dar unde mai póte fi vorb'a de a mai încarcá pe acestu poporu împilatu, cu sarcine noue, cine scie de câte mii? Rescriptulu s'a luat simplu spre sciintia.

Mai interessanta a fostu discussiunea escata din caus'a unei cereri o comunei Vistea de josu, cá statiunea de sub-prefectu (pretoru) se se stramute dela Arpasiulu de josu érași la Vistea. Acésta cerere are unu întielesu tragicu-comicu. Sciti cá cu ocasiunea alegeriloru dietali, bietului poporu, dusu si sedusu, se promitea marea cu sarea, numai se faca pe voi'a domniloru. Asia în a. 1872 alegatorii din Arpasiu, respective boerii de acolo se portasera fórté bine, cá-ci au alesu pe comitele Teleky Sándor, despre care publicase colonelulu Urban, cá în Nov. 1848 dedese focu la mai multe sate romanesci si spendiurase preste 30 de romani fruntasi. Din contra, locuitorii din Vistea nevrendu atunci odata cu capulu se mérga pe calea Arpasiiloru, au caditu în disgratia si au pierdutu onórea de a avea la ei residentia sub-prefecturei. Alegerile din urma inse le dete ocasiunea binevenita, cá în frunte cu popii si cu inteligentii locali, se'si coréga erérea vechia; cá-ci vedindu ei lupt'a între candidatii Kosi si Pap Alajos, la unu semnu datu de mai susu isi concentrara voturile în urn'a candidatului ministerialu Pap, secuiu din Kézdi-Vasiarheiu, candu din contra Arpasiianii stetera pentru Kosi. Acésta comedia e cunoscuta la toti. Majoritatea membriloru s'au feritu a dá satisfactiune coruptiunii legalisate, si bietii Vistenii, au remasu pacaliti.

Postulu de vicenotariu ilu castigá tinerulu juristu romanu George Etyesiu. Nu fara interesu au fostu alegerea celor 5 membri în comitetulu administrativu. Ungurii si mare parte dintre romani nu voiau cu nici unu pretiu cá se fia realesu pop'a calvinescu Carolu Pánczel, care uresce din sufletu totu ce este romanescu si care, chiaru la conationalii sei, este reu vedutu. Dar cu tóte silintiele puse din mai multe parti în contra alegerei lui, fu realesu cu majoritate de 12 voturi; care potemu dice cá sunt mai multu ale functionariloru, si asia parochulu dela Zernesci, Traianu Metianu, intruní numai 32 voturi. Ceilalti membri, A. Micu, Romanu, Duvlea si (. . . nu se póte ceti) au fostu alesi cu unanimitate de voturi.

Fiindu-cá la alegerile trecute s'au luat în consideratiune la ocupara functioniloru mai multu „conduit'a politica“ de cátu calificatiunea, urmarea firésca a fostu, cá administrarea comitatului se ajunga acolo, unde o vedemu, si astadi, comitele supremu secera aceea, ce s'a semenatu atunci. Cu ocasiunea scontrarii oficiiloru municipali d-sa a remasu fórté reu satisfacutu; dar' s'a potutu sci înainte, ca asia va patí. Pe pretorulu George Popu Grideanulu, celu faimosu, care a adusu pe romani la alegerile dietali sub amenintiari de pedepse grele, în fine se vediu silitu a'lu suspinde si a'lu dá pentru alte fapte ale sale în cercetare disciplinaria. Alti doi pretori, Herseni si George Boeriu, sunt stramutati din statiunile loru în aceeași calitate. Doi cancelisti Borosnyay si Pokol, sunt dimissionati. Despre vestitul Benedek, care se afla în functiune de fiscalu, inca se aude, cá nici chiar' prefectulu n'ar fi în stare, tocma se vrea, de a'lu mai acoperi cu auctoritatea sa.

Pena peccati, se póte dice la tóte acestea. Bietulu poporu le scie si le simte greu, dara ce póte densulu ajuta?

Se nu créda cineva, cá abusurile nu aru fi

date pe facia si reprobate la tóte ocasiunile în adunarile municipali; dara cine scie si cunósce machinari'a administrativa si mai alesu a sistemei de astadi, nu ne va inculpa cu nepasare; cá-ci se scie, cá alegerile la noi cá si preste totu în tíera, au fostu denumiri din partea gubernului. Comitetulu care ar fi se veghiedie asupra administratiunii, este compusu, precum bine sciti, în majoritatea sa din functionari, cari aici, cá si în ori-care altu municipiu, nu cutédia se'si casce gur'a facia cu prefectulu atotu-potente.*)

Corespondentie particular'e ale „Observatoriului“

— Zelau, 30 Sept. În mani'a totoruru calamitatiloru la care sunt espusi fiíi natiunei nóstre, totu resare si pentru ei cáte o di buna si de bucuria. Despre una cá acésta voiú se ve întretinu, chiaru si cu risiculu de a vetama modestia unui barbatu, pe care poporulu din acésta regiune ilu numesce „parintele nostru.“

Onor. domnu proprietariu Georgie Poppu, voindu a se conforma usului vechiu de a da sama alegatoriloru despre activitatea sa în calitate de deputatu la dieta, în 14/2 Sept. a intrunitu la casele sale din Basesci nu mai puçinu cá 500 de barbati din poporu si aprópe la 200 persóne din clasa inteligentiei romanesci. Cu acestu actu serbatorescu fusera împreunate si altele doue: decorarea solemnă a domniórei Elena Poppu unica fiica a domniei sale demna de parintii sei, cu crucea Elisabeta, pentru meritele castigate prin ajutoriulu datu ostasiloru raniti în lupt'a Romaniei pentru independentia sa, apoi santirea caselor de nou edificate.

Decorarea se executá prin reverentia sa domnulu protopopu si vicariu Alimpiu Barboloviciu în s. biserica din locu, indata dupa s. liturgia, în presentia unei frumóse cunune de óspeti distinsi si a multimei de poporu.***) Era petrundietórie acelea momente, în care veduramu în midioloculu solemnitatii modestia si timiditatea virginala reprezentate în persóna tenei domniórei Elen'a, a carei missiune sublime mi se parea cá este, a redestepta sacrulu sentimentu nationalu si a'lu propagá în cele mai departate cercuri.

Dupa terminarea acestei solemnitati toti óspetii s'au intrunitu în casele iubitelu nostru barbatu, unde ilustra dómna a casei ne primi cu cordialitate demna de matrónela antice Rome din secolii republicei Scipioniloru si Grachiloru.

În scurtu urmá si a dou'a solemnitate, cea religiósă, adeca santirea caselor totu prin domnulu vicariu. — Dupa acésta esindu cu totii în curtea spatiósă, unde asteptá poporulu adunatu, aci domnulu G. Poppu isi facú darea de séma despre activitatea sa cá deputatu. Sciti cá dsa este unulu din oratorii eminenti ai Ungariei si Transilvaniei, de ori-ce nationalitate; asta-data inse punemu temei mai multu pe marile adevéuri pronuntiate în termini respicati, bine întielesi, decâtu pe frumsetiele stilului retoricu. „Cum m'am portatu eu?“ — intréba oratorulu si raspunde totu densulu: „O sciti cá v'am incunoscutiatu în tóte comunele.“ „Ce v'amu adusu?“ nu mai e întrebarea acésta, de cátu ce amu voitu se ve aducu. M'am nesuitu a ve micsióra sarcinele, a ve scadá darile, si ceea ce este mai scumpu fiiloru unei natiuni, a ve castigá egal'a îndreptatire; dara în contra torentelii ce duce la peire, nu am potutu fi invingatoriu. — De si ungurii recunoscú cá interesele nóstre si ale loru sunt comune, în realitate inse facu totudeauna contrariulu. — Noi romanii voimu se traimu si se murimu cá romani; de aceea vomu si remanea totudeauna romani. Dara pentru-cá se fimu si se remanemu romani, este conditiune de viatia, cá se ne iubimu natiunea si în buna întielegere unii cu altii se conlucramu pentru înaintarea, înflorirea si fericirea ei.“

Discursulu dlui deputatu, din care deteramu aci numai câteva sententii, fu ascultat cu atentiune încor-

*) La D-vóstra mai este de a se luá în consideratiune inca si cealalta împregiurare, cá dela mórtea spulberatului Colomanu Boér celu renegatu, nu vi se mai dá altu prefectu, ci comitatulu Fagarasiulu este supusu cum amu dice, sub tutoratulu altui comitatu, alu Brasiovului. Apoi înainte numai cu 2 luni s'a disu dela locu oficiosu, cá daca vei cauta bine, este si de prisosu a mai denumi unu altu prefectu pentru acelu comitatu, care póte fi administratu si prin unu vicenotariu dela Brasiovu. Frumosu complimentu facutu locuitoriloru si mai virtosu inteligentiei din districtulu Fagarasiulu!

**) Cu acestu actu alu decoratiunii romanii din Salagiu au datu totu-odata unu respunsu barbatescu si fórté nemeritu acelorü diarie, care Ddieu scie din ce cause misterióse, isi batusera jocu de Crucea Elisabeta, sub pretextulu de nimicu, cá aceea s'ar fi inpartitu la prea multe femei. Tocma din contra, acea decoratiune s'a inpartitu pâna acumu la prea puçine femei. Datele statistice oficiale publicate estimpu pe a. 1877/8 se vorbésca. Femeile romane au datu numai în bani pentru armata, spitale si ambulante 427.137 franci, 2.554 Kilogr. s.cama, 10.967 bucati fasie si triangule, 23.750 bucati de rufe (albituri, camasi, ismene, fetie de perini etc.), 8.664 metri de pensa, flanelu, panura (postavu), 1.827 bucati de asternutu, 1350 de înbracamente, apoi de a le mancarii etc. Mii de femei isi espusera sanetatea si isi aruncara vieti'a în siantiu, în atmosfer'a inputita din ambulante si spitale, din barace si colibi. Si totusi, din 3 milióne de femei si fete romane se nu fia meritatu nici macaru siepte sute de inse aceea modesta recunoscintia? Din tóte, s'au datu si dincóce la 21. Apoi nu e de ajunsu cá a saritu diplomatia dreptu în susu de „spaima,“ se mai spariara si unii barbati. (?)

data, respectuósă si adesea intrerupta de aclamatiuni „se traisca.“

Dupa terminarea darei de séma, veduramu pe domnulu vicariu urcandu pe unu piedestal, cu faci'a rapida de unu sentimentu ce se parea cá'lu conduce, si audiramu dela dsa între altele:

„Dio'a nascerei unui poporu e dio'a în care s'a redesteptatu în elu sentimentulu de nationalitate. Acelu poporu care nu e desteptatu intru atáta, pentru-cá se'si iubésca nationalitatea sa, originea sa, sangele seu, memori'a, traditiunile si chiaru osementele strabuniloru sei, nu'si va sci pretiui nici pe barbati sei plini de merite, cari isi devotara viatia, sanetatea si tóte poterile pentru fericirea si libertatea totoruru. Unu poporu cá acela nu are viatia nici venitoriu în concertulu natiuniloru care nu scie se fia cu tóta recunoscintia pentru nesuintiele si faptele conducatoriloru sei intru a ne asecura existentia si individualitatea nóstra nationala. Unu factoru resolutu pentru renascerea poporului romanu este onorabilele domnu G. Poppu, carele în zelulu seu nobile si sacru de a'si vedé natiunea respectata si fericita, nu crutia nici ostenéla nici avere. Este adevératu, cá faptele bune isi afla a loru resplata în consciintia datoriei împlinite; inse romanii din com. Selagiuului dorescu a'si arata si în fapta aderintia caldurosă cátra barbatulu loru de încredere; de aceea ei detera espressionea cea mai sincera sentimentelor de care sunt condusi, în adress'a loru din 16 Iuniu, 1879. (În acestu momentu se presenta adress'a). Primito domnulu deputatu în semnu de recunoscintia pentru tñut'a d-vóstra intru realizarea drepturiloru nóstre nationali la diet'a tiei. Pastrati-o cá unu documentu alu iubirei poporului si inteligentiei romane din Selagiu, cu care ve însoçesce la toti pasii DV. Se traiti la multi ani!“

Nu me simtiu în stare de a esprime prin cuvente în liniamente cum asiu voi, prófund'a impressiune produsa prin cuventele memorate, ajunge a ve spune numai, cá am fostu miscati cu totii pâna la lacrime. Dn. G. Poppu emotionatu si cu ochii umedi, primindu adress'a dise între altele: „Ve multiamescu fratiloru, si ve declaru, cá numai pâna atunci imi voiú iubí vieti'a, pâna ce voiú fi iubit de voi si voiú vedea prosperandu binele natiunei.“

Cu acestea s'a terminatu memorabil'a serbatóre întreita a romaniloru din Selagiu. A urmatu apoi prandiulu cu toastele usitate. Primulu toastu fu redicatu pentru M. M. L. L. imperatulu si regele Franciscu-Josifu, augusta Sa consorta si tóta famili'a domnitória, de cátra dn. vicariu, dupa care urmá alu domnului casei pentru concordia dintre romani; alu treilea elocente alu dlui deputatu Alesandru Popu din fostulu districtu alu cetatiei de Petra, apoi ale dloru Medanu Filupu si altii bravi barbati. Dupa mesa urma dantiulu, dela care junele si frumósele dómne si domnióre au potutu duce destule suveniru placute din acea frumósă societate romanésca, cá-ci petrecerea tñu pâna demaneti'a. p.

Muresiani în 1 Octobru 1879. Domineca în 28 Septembre a. c. st. n. amu fostu martori la serbarea unorü ceremonii funebrale de mare însemnatate, atátu din punctu de vedere religionarü cátu si nationale.

Parochulu greco-catholicu Arone Mateiu din Sant An'a de Muresiu, petrunsu de iubirea, ce o pastréda cátra fericit'a sa soçia An'a si reverintia ce o are cátra neuitatulu, genialulu, marele istoricu romanu, unulu de între primii anteluptatori ai causei nóstre nationala, fratele soçiei sale si cumnatulu seu Dr. Alesandru Papiu Ilarianu, inca de mai înainte ne invitá la parastasulu ce avea se faca în diu'a susu numita în memori'a si pentru sufetele în Domnulu defunçiloru fratini Alesandru si An'a, éra noi ne tñuramu de o sacra datorintia a asiste la acelu actu bisericescu funebru.

La aceea serbare religiósă a participatu o multime de ómeni, atátu poporu cátu si inteligentia, romani si straini, din locu si juru, asia în cátu biseric'a din Sant An'a de Muresiu la alte ocasiuni destulu — se nu dicu prea-spaciósă, acum nu a fostu de ajunsu spre a ne cuprinde pe toti, si servitiulu funebrale favorindu-ne si timpulu se au tñutu subtu ceriulu liberu, cá toti veneratorii amentiloru în Domnulu defuncti se póta luá parte.

Cá parochi celebranti au functionatu în frunte cu m. onor. domnu v. protopopu din Muresiani Basiliu Hossu, onor. dni: Alexiu Vici din Nirasteu, Nicolau Laslo din St.-Georgiu, Petru Popu din Sabadu si Basiliu Saltelechi Florianu din Bardosiu.

În midioloculu multimei celei pie se vedea unu catafalcu învelitu în doliu — La capu intr'o cununa de flori portretulu lucéferului natiunei nóstre, Alesandru Papiu Ilarianu, nemidilocitu langa catafalcu se aflá sor'a defunçiloru, Carolin'a Papiu din Budéiu, soçiu si cumnatulu defunçiloru, Arone Mateiu, si mai multi consangeni de ai acestuia.

Dupa finirea ceremonieloru religióse m. onor. d. v. protopopu Basiliu Hossu au tñutu o cuvântare frumósă, în care a schitiatu în modu populariu biografi'a fericitului Ilarianu atetandu, cine au fostu si ce au facutu pentru romani, accentuandu cu deosebire cá au muritu fara se-si védia natiunea fericita si ideile realizate.

Dupa acésta s'au santitu parastasulu, ap'a, vinulu si pómele intru tóte conformu ritului nostru orientale, apoi amu fostu invitati si la „pomana“, la care au participatu mai toti cáti au asistatu si la oficiarea parastasului. În decursulu acesteia d. advocatu Simeone Calutiua a tñutu o meduósă cuvântare intru neperitória memoria a lui Alesandru Papiu Ilarianu din mintile si ámelele nóstre. Au mai tñutu parintele v. protopopu Hossu pentru înbarbatarea persónelor remase în veduvia spre portarea grelei sarcine cadute asupra loru, la care respunse d. parochu alu Nirasteulu Alexiu Viciu.

*) În a. 1863 s'au publicatu mai antaiu starea totoruru fonduriloru provinciali vechi din Transilvania, între acelea si acestu nobilitariu cá vai de elu. Not'a Red.

D-lu parochu Arone Mateiu pe langa ce si-a implinitu o santa datorintia facuta cu soçi'a si cumnatulu seu, a facutu si unu serviciu placutu romaniloru, prin darea ocaziunei de a cunoșce si poporul de pre aici, că cine au fostu Papiu Ilarianu si ce au facutu pentru romani. Cu ce pietate ascultă acelu poporu blandu cuventarile, nu sum in stare de a Ve descrie. Acea serbare a fostu totuodata o scôla pentru popora si autorulu ei merita tóta recunoscintia.

Servésca si acestea câteva sîre spre documentu, cum că romanulu scie stimá si este recunoscatoriu cătra aceia, cari isi sacrifică totulu, chiaru si viéti'a pentru binele lui.

Necrologu.

An'a Duc'a nascuta Popu-Stragianu, in numele seu, alu nepótei sale Mari'a Rajnay maritata Joanu Daniello, siefu de bureau la calea ferata, alu prunculu acestora Aurelu Traianu Daniello cu ánim'a franta de dorere aduce la cunoscentia toturoru consangeniloru, amiciloru si cunoscutiloru mórtea neuitatulu seu sociu

Basiliu Duc'a

fostu asessoriu la tribunalulu de comitatu, fostu vice-comite si mai pre urma presidente la scaunulu orfanale alu comitatulu Albei inferiori, care in urm'a unei suferentie grele de 2 ani si 6 luni, in alu 53-lea anu alu vietiei sale pline de activitate si in alu 25-lea alu fericitiei sale casatorii, in 6 ale l. c. si-a datu nobilulu sufletu Creatoriului seu.

Remasitielii pamentesci binecuventate dupa ritulu greco-catholicu, s'au asiediatu spre repausu eternu in cemetierulu rom.-cath. din locu in 9 Octobere.

Fia-i tierin'a usióra si memori'a binecuventata.

Aindu in 7 Octobere 1879.

Acestu necrologu este, cá si multe altele, din cele mai neastepate si cu atátu mai intristatoriu, cu cátu in viéti'a prea izolata in care petrecemu unii de altii de cátiva ani incóce, prea puçini din noi au sciutu ceva despre indelung'a bóla a bunulu nostru confrate Bas. Duca; scimu inse cu atátu mai bine cátu perdu romanii transilvani in acelu barbatu probu, dreptu in tóte inpregiurarile grele, in care se aflase cá functionariu, cá romanu si patriotu. Cunoșcemu si suferintiele lui, la care fusese supusu totudeauna in epoce grele, numai din cauza cá elu intre tóte inpregiurarile tinuse la natiunea sa, la sangele seu. Basiliu Duca era totu-odata unulu din acei barbati esiti odinóra din scólele superiori ale Blasiului, caroru elu le-a facutu onóre cu perseverantia pe langa principiile nationali sbeute din acelea. Elevu de ai lui Cipariu, Barnuti, Rusu (auctorulu Icónei pamentului) si ai altoru barbati din periodulu renascerei, elu a remasu totudeauna credintiosu doctrineloru primite dela densii. Dara se póte canta si despre acestu barbatu:

Anii mei rapedi, viati'a 'mi traita
Ii vediu gramada in urma 'mi standu,
Precum stejariu-'si vede cadiendu
In préjma'si frundi'a cea vestedita.

AMICI EIVS
VOTUM POSUERUNT.

Romania.

— Bucuresti Principele Alexandru I de Battenberg, Domnu alu Bulgariei, se întorse in tíer'a sa in 5 Octobere. In. Sa reg. Carolu I l'a petrecutu pâna la Giurgiu, unde principele Alesandru i'a oferitu pe vaporulu seu unu prandiu stralucitu. Dela Giurgiu Domnulu Bulgariloru a plecatu cu vaporulu la Silistria, éra Domnulu Romaniloru s'a intorsu in aceiasi di sér'a la 9 óre in capitala.

Petrecerea de 5 dile (nu de 4) a principelui Alexandru in capital'a Romaniei cá óspetu alu Domnitóriului si alu poporatiunei, este si remane in totu casulu unu evenimentu, care multu timpu nu trebuie perdu du vedere. O petrecere de 5 dile nu mai póte fi considerata cá simpla visita de cortenire, si „Romanulu“ nu fara cauza aduce aminte bulgariloru cu acésta ocaziune, cá ei in totu timpulu cátu gemusera subt jugulu turcescu, au avutu multu bine dela romanu, in a caroru tíera si-au scutitu capulu, familia, averea, in ale caroru scóle au potutu invetiá fiii loru atáta carte, in cátu astadi multime dintre aceia ocupa functiunile insemnate in Bulgari'a.

Domnulu Dimitrie A. Sturdza, ministru actuale de finantie s'a intorsu din strainatate érași la inportant'a sa functiune. Acésta este a dou'a calatoria a eminentulu barbatu de statu in strainatate in cele patru luni din urma. Press'a patriotica este fórtu rezervata in privint'a noiei missiuni cu care ministru de finantie fusese insarcinatu din nou de cátra suveranulu seu; dara diarielile din Vien'a voiescu a sci cu tóta certitudinea, cá d. Sturdza fu érași la Berlinu, asta-data inse mai multu numai in cestiunea caliloru ferate cunoscutu subt firm'a vechia de Stroussberg, asupra carora curgu negociatiunile camu de 1½ anu cu scopu, cá tíer'a se le rescumpere dela societatea de actionari, neastepandu implinirea terminulu de 90 de ani, si asia se scape de o servitute fórtu uritiósa si neplacuta, de a vedea pe fia-care di, cum comanda si dispunu altii in cas'a ta. Se spune cá si Bismark este interesatu la afacerea acésta, cá inse elu e fórtu aplecatu a o vedea regulata spre indestularea ambeloru parti.

Totu dilele aceste citimu, cá si cestiunea calei ferate Sibiu-Turnu-rosiu Cernavoda s'a pusu in ministeriulu Romaniei din nou la ordinea dilei. Este prea de doritu cá se fia odata realizatu si planulu acesta; noi inse crediuramu totudeauna, cá elu se va potea luá in discussiune seriósa si meritósa numai dupa-ce Romaniei ii va succede a pune man'a pe drumurile Stroussbergiane si a intrá difinitivu in possessiunea loru. Inse si pâna atunci rogamu pe onor. domnu ministru alu lucrari-

loru publice, cá dupa dieci de ani de traganare, se binevoiesca a dá ordinu strictu pentru restaurarea sioselei dela Calimanesco incóce pâna la Riu-Vadului, adeca cátu mai e nefacuta din partea Romaniei. In adeveru locuitorii districtelor limitrofe n'au meritatu acésta isolare, mai anume de cátra Sibiu, unde au trebuintia se'si vendia multime de producte si se cumpere totu felulu de manufacturi sibieni si pe langa aceea cei carii au se faca drumuri departate in tierile departate, se ajunga de a dreptulu la gar'a dela Sibiu, éra nu se incungiure cine scie pe unde, cá se ajunga la vreo alta gara de cale ferata.

Britani'a mare.

— Londr'a, 6 Octobere. Scirile care vinu pe fia-care di din Afganistan sunt fórtu neplacute pentru gubernu si poporu. Armat'a britanica este pe drumu cátra capital'a Afganiloru, unde mai deunadi câteva regimente rebelle ucisera pe reprezentantele Angliei si pe toti omenii sei. Poporul englesu striga resbunare cumplita; dara scirile din urma vorbescu despre concentrarea mai multoru regimente afgane, prea decise a reziste si a se bate cu anglii pâna la esterminare. Suveranulu lor Chanulu Iacobu se vediu strimtoratu a fugi in castrele angle. Dara ce iar pasá Angliei de Afgani, daca nu ar stá altulu la spatele lor! Adeverulu este, cá in acea parte a Asiei, Russi'a si Angli'a s'au apropiatu prea tare una de alt'a. Britani'a domina in Asi'a mai preste 200 milióne de suflete; dara si domni'a Russiei se intinde pâna la murele Chinei si preste Siberi'a inainte, pâna la riulu Amur si la Camciatca. Acea rivalitate trebuie se sparga odata intr'o lupta din cele mai teribile, pe care nu o voru inpedeca nici cei mai intiepti barbati de statu. La acea catastrofa voru impinge in Angli'a interesele comerciului mai alesu acuma, candu se constata cá capitalistii nu'si mai potu fructifica capitalurile nici cu 1% ci abia cu ½% pe anu, éra in Russi'a nu numai ideile liberali s'ane-tóse, ci si cele mai revolutionarie, extravagante, nihiliste voru constringe chiaru pe regimu, cá se redice érași unu ventilu dela infricosiat'a machina ce se numesce poporu desperatu, se dea elementelor malcontente ocaziune de a se omori si macelá in afara undeva, in tieri straine.

Dupa informatiunile cele mai próspete comandantele generalu Roberts voindu a strabate p'intre munti spre capital'a Cabulu, in 2 Oct. fu atacatu si strimtoratu reu de cátra afganii munteni, si in Londr'a era temere mare, cá iau taiatu drumulu asia; cá nu póta apuca nici inainte nici inapoi.

Francia.

— Paris, 6 Octobere. Republic'a existe acum de optu ani. Ea este dela 1792 incóce a trei'a incercare a unui poporu mare, a unei natiuni atátu de civilisate, de a se guberná si a'si administrá afacerile sale numai prin auctoritatea legiloru, prin respectulu cátra ele si prin poterea morale a sa. La inceputu au fostu fórtu puçini aceia carii au creditu in viitorulu republicei, in poterea de viatia a institutiuniloru ei. Turbat'a rebeliune a comunardiloru in a. 1871 spariase pe lume. Republic'a trecuta preste acelu mare periculu, se declará si decretá pe sine de republica conservativa, in acelu intielesu, cá natiunea e decisa a'si conservá si apará tóte legile si asiementele recunoscute si probate cá bune si salutarie in monarchia, si cá va reforma pe cale totu legale, numai institutiunile despre care se va convinge cá sunt stricatióse. Incercarile partideloru monarchice de a resturna republic'a pâna acum n'au reusitu, atátu din cauza cá republicanii s'au portatu cu destula moderatiune cátra monarchisti, nu cá odinóra, candu se persecutá unii pe altii cu glontiu si gilotina, cátu si cá insii monarchistii sunt desbinati in trei partide. Asia acum afacerile mergu in Franci'a cátu se póte de regulatu. Gubernulu veghiadia cu mii de ochi pentru prosperitatea poporului; justiti'a de si nu e perfecta, intrece inse pe a celor mai multe staturi europene. Industri'a si comerciulu inflorescu cá si mai inainte. Armat'a Franciei, care se credea a fi sfarmata pe dieci de ani inainte in urmarea cumpliteloru desastre din anii 1870—1871, s'a restauratu precum dóra nu a mai fostu nici-odata, din care cauza Bismark si generalii prusso-germani ii si pórtu mare grija, cá-ci se temu de „revanche“ (resbunare); dara barbati de statu, cei intiepti si prevedietori ai Franciei dicu: Nu revanche, ci pace, cá-ci nu e timpulu. Cu tóte acestea chiaru si alte popóra credu, cá lumea totu va ajunge odata se védia pe Franci'a dandu'si in capete cu Germani'a. Secerisiulu din estimpu a esitu saracu in o parte mare a Franciei; s'a ingrijitu inse de timpuriu, cá se se inpórté atátea cerealii din strainatate, in cátu nu numai se implinesca tóta lips'a, dara se si prisosésca. Bani sunt asia de multi, in cátu capitalistii nu'i mai potu asiedia nici cu 3% dicemu: trei procente pe anu, candu pe la noi se iau trei si patru procente pe luna. Cáta diferentia! Acelu prisosu de capitaluri face, cá ómenii bogati se se arunce in nenumerate intreprinderi, mai alesu de ale industriei mari.

ACADEMIA ROMANA.

Sessiuinea extraordinaria.

Processu-verbalu Nr. 33.

Siedinti'a din 2 Iuliu st. v. 1879.

D. Odobescu si Maniu facu o propunere cu coprin-sulu urmatoriu:

„Comissiunea de 7 membri alésa pentru esaminarea cartiloru de recompensatu cu premiulu *Nasturelu Herescu* seri'a b, in sessiunea generala din 1880, si compusa din

d-nii I. Ghica, N. Cretulescu si Anastasie Fetu dela sectiunea scintifica; D. Sturdza, G. Baritiu si N. Ionescu dela sectiunea istorica, si N. Chintescu dela sectiunea literara, se se completected cu alti doi membri, avendu-se in vedere cá cele trei sectiuni ale Academiei se fia egalu reprezentate in sínulu comissiunei.

„Acésta comissiune de noue membri va avea se propuna, nu numai o carte pentru premiulu *Nasturelu*, ci si inca una cu continutulu scintifica, pentru premiulu *Lazar*, si o a treia cu continutulu literariu pentru premiulu *Heliade Radulescu*.

„Cátesi trele aceste premii se voru acordá in sessiunea generala a anului 1880, remanendu pentru decernerea *marelui premiulu Nasturelu* de 12,000 lei ani 1881.

„Aceste trei concursuri fiindu stabilite pe calitatile ce exista relativu intre publicatiunile aniloru la cari ele se referu, Academi'a nu se póte dispensá pe viitoriu de ale decerne pe totu anulu.“

Acésta propunere, luandu-se in discussiune, d-lu Alecsandri sustine ca *marelui premiulu Nasturelu* nu trebuie amanatu pe altu anu decátu acela pentru care a fostu anuntiatu adeca 1880, si nu vede nici unu inconvenientu cá premiele se fia numeróse in acelasi anu.

D. Laurianu arata, cá amanarea premiilor *Nasturelu* este o consecintia frésca a schimbarei epocii anuale la care se tîne sessiunea generala. De óre-ce prin sessiunea estraordinaria in care ne aflamu amu anticipatu asupra epocii insemnate estimpu pentru concursuri, noi nu le potemu judeca in anulu 1879, ci ele remanu pe primevér'a a. 1880. Asemenea si cele anuntiate pentru tómn'a 1880 se voru amaná pentru primevér'a 1881.

D. Stefanescu cere cá se se admita indata prim'a parte a propunerei, alegúdu-se inca 2 membri din sectiunea literara; éra insa'si comissiunea astfelu completectata va chibzui asupra celoru-lalte puncturi ale propunerei.

Acésta idea se admite si procedendu la votare, prin bilete, se alegu cu maioritate, d-nii G. Chitiu si Al. Romanu. spre a face parte din comissiunea pentru esaminarea cartiloru de premiatu in 1880 cu premiele *Lazar*, *Heliade-Radulescu* si *Nasturelu*.

D. Chintescu cu Sionu propune a se completectá si comissiunea pentru cercetarea traduceriloru din autorii eleni cu alti doi membri, precum s'a facutu si la comissiunea pentru traducerile din latinesce. Se adopta si se alegu d-nii I. Ghica si A. Odobescu cá membri ai comissiunei pentru cercetarea traduceriloru din autorii eleni.

D. Hodosiu presinta din partea autorulu a dou'a fasióra din opulu intitulatu *O lacrima ferbinte* a d-lui Iosefu St. Siulutiu. Se primesce cu multumire.

D. Presiedinte aduce aminte cá de óre-ce in ultim'a siedintia s'au aprobatu de cátra Aduare compturile prezentate de delegatiunea anulu trecut, conformu art. . . . din regulamentu:

Se afla adi la ordinea dilei alegerea noiei delegatiuni, precum si a oficiulu de sectiuni.

Siedinti'a se suspende pe unu patrariu de óra pentru consultatiuni, apoi presiedintele cetindu art. . . . din statute relativu la alegerea presiedintelui si a trei asessori vice-presiedinti, fia-care din cáte o sectiune diferita, se votédia prin bilete.

Resultatulu votulu *da*, in maioritate absoluta:

Cá presiedinte d. *Ioanu Ghica*.

Cá asesori (vice-presiedinti), d. *George Sionu*, din sectiunea literara; d. *D. A. Sturdza*, din sectiunea istorica si d. *P. S. Aurelianu* din sectiunea scintifica.

Acesti patru d-ni membri sunt proclamati in calitatile respective pâna in sessiunea anuala a anului 1880.

Se procede la votu cu bilete pentru alegerea secretariulu generalu. D. Odobescu intrunindu doue treimi din voturile membriloru presenti e declarat secretariu generalu alu Academiei romane si'si ia loculu in atare calitate.

D. I. Ghica multiamesce adunarii de onórea ce ia facutu prin repetitele ei alegeri cá presiedinte si declara cá interesele Academiei ii sunt si ii voru fi totudeauna mai scumpé de cátu ale sale proprii.

D. Odobescu la rendulu seu multiamesce pentru sarcin'a grea ce i s'a incredintiatu si pe care inse se va sili a o sustinea in conditiunile ce ii impune nou'a organizatiune a Academiei romane.

Dupa acestea membrii se inpartu in sectiuni spre a face alegerile oficiiloru speciali.

Redeschidendu-se siedinti'a generala peste o jumetate óra, sectiunea literara, prin alaturatulu procesu-verbalu Nr. . . . arata, cá si-a constituitu oficiulu alegúdu pe:

D. V. Alesandri, de presiedinte.

D. A. T. Laurianu, de vice-presiedinte.

D. B. P. Hasdeu, de secretariu pe 7 ani.

Sectiunea scintifica face o comunicare de aceeasi votare prin anexatulu aci raportu, din care se constata cá si-au alesu pe:

D. Cretulescu de presiedinte.

D. Em. Bacaloglu de vice-presiedinte.

D. Gr. Stefanescu de secretariu pe 7 ani.

Totu prin acestu raportu sectiunea scintifica propune pentru completectarea sectiunei cá membrii ai ei pe d-nii N. Teclu si Paulu Vasici.

D. V. Maniu, secretariu alu oficiulu sectiunei istorice, cerendu cuventulu arata, cá acésta sectiune nu s'a potutu constitui nefiindu astadi in numerulu regulamentaru spre a face alegeri, si ca membri adi presenti, declara, cá déca nu se va potea face adunare in numeru suficientu alu membriloru, pâna la sfersitul actualei sessiuni, oficiulu va remanea compusu in modu provisoriu, pâna la viitórea sessiune generala din Maiu:

D. G. Baritiu cá presiedinte, si

D. V. Maniu cá secretariu, de óre-ce vice-presiedinte d. Odobescu a trecut in calitate de secretariu generalu alu Academiei.

Se ia actu de acésta declaratiune.

